

באותו זמן משבחת אותו, במתפוח בעצי העיר בן דודו בין הבנים וכו', ואחר כך יגנס לבן ומוציא משם רמנוגים, וכןתן לה מעסיס הרמוניים, ולוקט אגוז ושורב הקליפות, וכןתן לה מהם מבפנים, והיא אוכלה ושותה מעסיס הרמוניים ונורפאת, וזהו שאמר הפתחוב אל גנת אגוז יזרחי. ביןתיים הנה בא הנשך הנשר הגדל בעל הכנפים, וכןתן גלודת קולות, שלשה קולות, ועולה להרים. אמר רבי שמואן לחבריו: בודאי שנמצא רצון למעלה, ורוחמים נמצאים לשכינה וישראל בגלוות, שנודאי שלוש חיות הן במרקבה, אריה שור נשר, ובכלם אין רוחמים בכפר, ומושום זה אמר לישראל ואשא אתכם על בנפי נשרים וocabia אתכם אליו. ביןתיים נשר לישראל ואמיר רבי שמואן: בודאי שהוא מכה בכנפיו עליינו ועולה שם. אמרו לו: עלה, והרי אנחנו אחדריך. עלו כלם אחדריו לך, והוא עלה למעלה עד שלא נראה.

לפי שעיה הרי הנשך בא, ושתמי שושנים בפיו, וזרק אותן על ידיהם) ראהם על ידו. מיד שמח רבי שמואן שמחה רبه. אמר להם: חברים, בודאי שמחה הזרמינה לשכינה שהיא חולה, שהרי אם שושנה אמרת לנו ביניינו, לא היתה זו רפואה, מושום ששושנים רמנוגים פוגד ביתראשון ושני, שנשבע הקドוש ברוך הוא שלא יגנס זה בלוי זה, ומושום שזוקק שניים, זה רומו על שני שושנים, בעת זהה רפואה שלמה, ואז צריך לפתח עליהם כמו שהיינו.

בזהיא זמנה شبחת ליה (שיר ב י) במתפוח בעצי העיר בן דודו בין הבנים וכו', ולכתר יעול לשכינה ואפיק מפקן רמנוגים, ויהיב לה מעסיס רמנוגים, ולQUIT אגוז ותבר (דף עא ט"א) קליפין, ויהיב לה מוחא מלגאו, ואיה אללה, ושתיית מעסיס הרמוניים, ואתקסיאת, ורק הוא דאמר קרא (שירו יא) אל גנת אגוז ירדתי, אדרכי הוא נשרא קא אתיא, הנשר הגדל בעל הכנפים, וייחיבת תלת קלין, וסליקת לטורין, אמר רבי שמואן לחבורי בודאי רעווא אשפה ליעילא, ורוחמים אשפהו לגבי שכינטא וישראאל בಗלוותא, דודאי תלת חיון איןון במרקבה, אריה שור נשר, ובכלהו לית רוחמים בנשרא, אמר לישראל ואשא אתכם על בנפי נשרים וocabia אתכם אליו (שמות יט), אדרכי הוא נשרא קא אתיא לגביהו זמנה אחרא, ובטעשת בגדרפה עליליהו, ורמת קלין וסליק לטורין, אמר רבי שמואן בודאי איה דקא בטשת בגדרפה עלנא וסליק הtmp, אמרו ליה סליק והא און אבטרך, סליקו בלהו אבטריה לטורין, ואיה סליקת ליעילא, עד דלא אהזיאת.

לפום שעתה הוא נשרא קא אתיא, ותרין שושנים בפומחה, וזריק לון על (ידה) רישיהו (נ"א על ידו) מיד חדא רבי שמואן חדוה סגיא, אמר לון חבריא בודאי חדוה איזדמנת לגביה שכינטא דאייה חולה, דהא אם שושנה חדא יhib ביננא לא הויה אסוטא, בגין דושושנים איןון רמיין לקלבל בית ראשון ושני, דאומי קוידשא בריך הוא דלא יעול דא בלא דא, בגין דזrikת תרין, רמיית דא תרי שושנים,בען איה אסוטא שלימתא, וכדין אריך למפתח עליליהו במא דהוינן.

פתח רבי שמואל ואמיר: אני לדודי ודורי ל' הרועה בשושנים. מה זה שושנים? אלא השונגה העליונה, השכינה העליונה, והיא קריית שמע של שחרית, ושונגה השנינה של קריית שמע של ערבית, השכינה הפחתונה, זו לימין וזה לשמאלו, הרועה בשושנים זה העמוד האמצעי, והשונגה העליונה של קריית שמע של שחרית, שהוא בקר, הימין של אברהם, יש לה חמשה עליים, והם אברהם, וששה אלהינים י"ה אלהינו י"ה יהו"ה, ושלשה עשר עליים מבפנים אח"ד, ששוה ארמים וSSH להבטים, ושלשה שונכללה בהם הרי שלוש עשרה בחשבון אח"ד, וכן שונגה בה עשרים וחמש גרעינים בתפומת שללה, בחסובן עשרים וחמש אותיות היהוד, וכן בשונגה השנינה עשרים וחמש גרעינים, וכן עולים לחמשים, שונגה בין החוחמים זה בראשית ברא, וזה

(בראשית ב' שונגה י').

תקון עשרים וSSH

בראשית ב' שונגה, חמישת העלים שלה ראשית, בראשית, חמישת לחשבון קטן של חנוך שלשה עשר, החוחמים שלה שלוש עשרה בתבונת מן אליה"ם ועד אליה"ם, ואלה הם: את השמים ואת הארץ ובחו"ה חמישת פני תהום ורוח אליה"ם, חמישה חוחמים אחרים - מרחפת על פני המים ויאמר.

מה היא בין החוחמים? אלא משחרב בית המקדש, והארץ היתה תהו ובתו, ונפלת שונגה בין החוחמים, כנפלה השונגה בין החוחמים. כשהתבא הגאה, תהייה בשונגה דשחרית, דאתהMAR ביה (בראשית מד' הבקר אור (והאנשים שלחו), ואינז חמיש א/or חמיש עליין דשונגה עלאה, חד ויאמר אליה"ם יהי אור, תנינא ויהי אור, תלת וירא

פתח רבי שמואל ואמיר אני לדודי ודורי לי הרועה בשושנים (שירו). Mai שושנים אלא שונגה עלאה שכינטא עלאה, ואייה קריית שמע דשחרית, ושונגה תנינא קריית שמע דעתבית שכינטא תפאה, דא לימיינא, ודר לא טמא, הרועה בשושנים דא עמודא דאמצעיתא, ושונגה עלאה דקריית שמע דשחרית, דאייה בקר ימיינא דאברהם, אית ליה חמיש טרפין, ואינז שמע ישראלי יהו"ה אלהינו י"ה יהו"ה (דברים ו. ז). ותלת עשר עליין מלגו אח"ד, שית סומקי, ושית חוררי, ושונגה דאתבלילת בהזון הוא תלת עשר בחושבן אח"ד, וכן שונגה בה כ"ה גרעינין בתפומת דילה, בחשבון כ"ה אטוון דיחוד, וכן בשונגה תנינא כ"ה גרעינין, וסלקין כליהו לחמשים, שונגה בין החוחמים דא בראשית ברא, ודר (בראשית ב' שונגה י').

תקינה עשרין ושית

בראשית ב' שונגה, חמיש עליין דילה ראשית, בראשית לחשבון זעיר דחנוך תלת עשר, חוחמים דילה תלת עשר תיבין מן אליה"ם ועד אליה"ם, ואליין איןון. את השמים ואת הארץ וקארץ הקיטה תהו ובתו ובחו"ה חמיש עלי פני תהום ורוח אליה"ם (בראשית א'). חמיש חוחמים אחרניין. מרחפת על פני המים ויאמר.

Mai אייה בין החוחמים, אלא מדחרב ביה מקדש ואארץ הקיטה תהו ובתו, ונפלת שונגה בין החוחמים, כבדיי פירקנא תהיה בשונגה דשחרית, דאתהMAR ביה (בראשית מד' הבקר אור (והאנשים שלחו), ואינז חמיש א/or חמיש עליין דשונגה עלאה, חד ויאמר אליה"ם יהי אור, תנינא ויהי אור, תלת וירא